

Pogovor:

Velika noč

Teta Simona: Danes je cvetna nedelja, nesemo prajtelj k blagoslovu.

Nečak Lukas: Pri nas doma pa rečemo presenc. Na presencu so pisani trakovi, pobarvana jajca in preste.

Stric David: Pri nas pa pravimo butare. Hana, tvoj prajtelj je tudi lep. Kdo ti ga je pa naredil?

Nečakinja Hana: Skupaj z babico sva ga naredili. Na njem so tudi jabolka in pomaranče. Po blagoslovu pa tečem trikrat okoli hiše.

Nečak Lukas: Zakaj pa to?

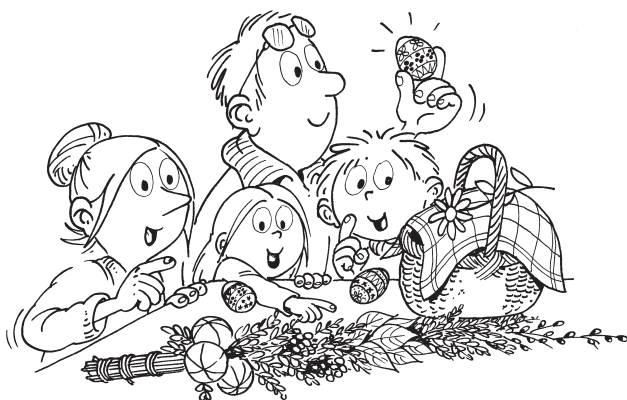
Teta Simona: To naj bi obvarovalo hišo in tudi vse ljudi v njej.

Stric David: Z dedom sva prej delala iz mucinih palic majhne križce in jih na travnikih in poljih vtaknila v zemljo.

Nečakinja Hana: Zakaj pa sta to delala?

Stric David: To je bilo za dobro letino. Nekateri pa dajo prajtelj ali presenc ali butaro v vazo.

Nečakinja Hana: V enem tednu pa

mama in oče pripravita žegen. Skupaj nesemo košaro k blagoslovu.

Nečak Lukas: V košari sta okusna šunka in dobra pogača.

Stric David: Seveda! Manjkati ne smejo tudi hren, kruh in klobase.

Teta Simona: V košaro damo tudi pirhe. Sosedova hčerka je dala v košaro njeno punčko, da bi bila blagoslovljena.

Nečak Lukas: Našo košaro pokrijemo z lepim prtom.

Nečakinja Hana: Po blagoslovu pa pridejo vse dobrote na mizo. Kako nam vsem diši.

Teta Simona: Potem pa rolkamo jajca. To je lušno.

Nečakinja Hana: Mi pa kljuvamo pirhe. Imam lesen pirh in vedno zmagam.

Pripoveduj, kako vi doma praznujete veliko noč.

Nariši košaro z dobrotami.